

IN MEMORIAM Dr. G. C. A. JUNGE

Door K. H. Voous

Toen op 3 februari 1962 Dr. G. C. A. Junge op de bestuursvergadering van de Nederlandse Ornithologische Unie en daarna op de ledenvergadering in Utrecht aanwezig was, kon niemand vermoeden, dat hij diezelfde avond aan een hartaanval zou heengaan.

Dr. George Christoffel Alexander Junge streefde er niet naar zich op de voorgrond te plaatsen, doch in de ornithologische wereld van Nederland nam hij een zeer belangrijke plaats in. Als hoofd van de vogelafdeling van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden was hij een van de centrale vraagbakens van vogel-minnend Nederland en als redactie-secretaris van „Ardea”, het tijdschrift van de Nederlandse Ornithologische Vereniging (later: Nederlandse Ornithologische Unie), had hij een grote invloed op inhoud en vormgeving van de belangrijkste ornithologische publicaties in Nederland gedurende een periode van ruim 23 jaren. Talrijk zijn de vogelwaarnemers en liefhebbers die hem om inlichtingen en raad hebben gevraagd en zelden zullen zij op vriendelijker en deskundiger wijze zijn geholpen. Zijn kennis van de systematiek en van de binnen- en buitenlandse vogelkundige literatuur was groot, doch hij liep er niet mee te koop. In zijn wetenschappelijk werk was hij even voorzichtig en gematigd als in zijn beoordeling van mensen en menselijke verhoudingen. In alle opzichten was van hem te leren; daarvan kan schrijver dezes, als naaste collega, het best getuigen.

Behalve als redacteur van de tijdschriften van de Nederlandse Ornithologische Unie heeft Junge de Nederlandse ornithologen aan zich verplicht door zijn van 1942 tot 1955 in „Ardea” verschenen zorgvuldig bewerkte jaarverslagen over de broed- en trekvogels van Nederland, door zijn werkzaamheden als hoofd van het ringonderzoek en de talrijke door hem en zijn medewerkers samengestelde rapporten over teruggemelde geringde vogels. Als lid van het bestuur van de Nederlandse Ornithologische Vereniging (Unie), van de Commissie Naamlijst Nederlandse Vogels en van de Commissie voor de Nederlandse Avifauna, alsmede als bestuurslid van de Stichting „Vogel-

Dr. G. C. A. JUNGE

(Foto K. H. Voous)

trekstation", heeft Junge belangrijk werk voor de beoefening van de vogelstudie in Nederland verricht. Aan de totstandkoming van de „Avifauna van Nederland" in het in de laatste week van januari 1962 verschenen nummer van „Ardea" (jaargang 50) en het daaropvolgend artikel over „Ondersoorten en ondersoortnamen in de lijst van Nederlandse vogels" heeft Junge een werkzaam aandeel gehad; de medesamenstellers van deze publikaties troosten zich met de gedachte, dat hij de verschijning van deze grote werkstukken nog heeft meegemaakt. Ook op het gebied van de vogelbescherming waren de adviezen van Junge altijd de moeite waard. Als lid van de Nederlandse afdeling van de Internationale Commissie voor Vogelbescherming (C.I.P.O.) nam hij actief aan de oplossing van problemen van vogelbescherming deel.

De wetenschappelijke activiteit van Junge was grotendeels gericht op een deel van de vogelkunde, dat in Nederland weinig beoefenaren telt: dat van de systematiek, de nomenclatuur en de verspreiding. Weinigen wisten evenwel, dat hij aan de Universiteit van Amsterdam gepromoveerd was over een onderwerp handelend over de vergelijkende anatomie van krabben („Das Skelett und die Kiemen von *Hyas araneus* Leach", 1934), waarbij Prof. Dr. J. E. W. Ihle promotor was en dat hij zijn opleiding als museum-ornitholoog had ontvangen van Prof. Dr. L. F. de Beaufort in het Zoölogisch Museum van Amsterdam in 1928 en 1929; evenmin dat hij een uitstekende walviskenner was en belangrijke publikaties over deze dieren heeft geschreven. Dat Junge, samen met de latere Prof. G. J. van Oordt verschillende onderzoeken heeft verricht over de invloed van geslachtshormonen op het verenkleed van *kokmeeuwen* (bruine zomerkop en witte winterkop) en *kemphanen* (mannetjes met grote kraag in de zomer en zonder kraag in de winter) en daarover in 1934-1936 belangrijke publikaties heeft geschreven, schijnt eveneens weinig bekend te zijn.

Junge was een erkend specialist op het gebied van de vogels van Nieuw-Guinea, waarover hij in de serie „Nova Guinea" verscheidene malen heeft gepubliceerd; ook over de vogels van Indonesië heeft hij belangrijk werk verricht. Zijn plotselinge dood heeft zijn groots opgezette studie over de vogels van Java, aan de hand van de prachtige collectie Javaanse vogels bijeengebracht door wijlen Max Bartels Sr. en diens zoons in een vroegtijdig stadium afgebroken.

Junge heeft de leeftijd bereikt van 56 jaar; hij is even oud geworden als zijn voorganger, Prof. Dr. E. D. van Oort, die in 1933 eveneens op 56-jarige leeftijd is overleden.

Over de werkzaamheden en eervolle onderscheidingen van Junge op internationaal ornithologisch gebied zal in het tijdschrift „Ardea" uitvoerig worden bericht. Daarnaar kan hier dus worden verwezen. Dat de Nederlandse ornithologie en met name schrijver dezes zich realiseren veel in de persoon van Dr. G. C. A. Junge te hebben verloren, moge een bescheiden troost zijn voor mevrouw Junge en de beide zoons.